

La transcendència del megàfon

Tortosa Òscar Mesequer

Paco Gas no prové del nou independentisme. És un independentista convençut que va militar al Moviment de Defensa de la Terra (MDT) gestat als anys 80 i va exercir al carrer, dels que acumulen batalles i batalletes d'activisme. I ara, ves per on, és a tocar de la inhabilitació com a càrrec públic, per la via penal, no pas per haver-se enfrontat a la policia ni haver trencat res, sinó per haver votat i haver donat suport a l'icònic referèndum de l'1 d'octubre del 2017 i haver contemplat, entre llàgrimes de ràbia, com la policia carregava contra els ciutadans que havien anat a votar el dia que probablement haurà canviat la vida de l'independentisme a Catalunya. Per haver donat suport a la consulta, com un ciutadà més amb un plus de representativitat política, o per haver-la coorganitzat a Roquetes? Aquí sembla raure la discussió tècnica al voltant de la qual gira el judici a Paco Gas, alcalde de Roquetes des del 2007 i primer alcalde ebrenç jutjat per l'1-O. La Fiscalia, que li demana un any i tres mesos d'inhabilitació, intenta demostrar que l'alcalde va ser peça determinant en la materialització del referèndum "iHegal" al seu municipi. La defensa, que Gas no va ser cap element necessari en l'organització del referèndum ni en la voluntat popular de participar-hi.

La primera sessió del judici al jutjat penal de Tortosa, a la qual EL SETMANARI L'EBRE va ser l'únic mitjà que hi va tenir accés, va constatar que els arguments són estos, de sota, cavall i rei. Favores comptades. Va ser o no va ser Paco Gas clau en el referèndum a Roquetes, més enllà del seu compromís legítimament independentista de tota la vida? Les onze persones cridades a declarar com a testimonis per part de l'advocada defensora de Gas, Anna Nadal, van respondre gairebé en tots els casos la mateixa bateria de preguntes per part de la lletrada: Vostè va anar a votar al pavelló de Roquetes o al Casal de la Ravaleta per què li ho va dir l'alcalde Gas? Només l'alcalde tenia les claus d'aquells equipaments municipals? L'alcalde hi era durant la nit quan la gent s'hi va començar a congrega per a evitar que es precintessin els locals? L'alcalde va portar material per a fer el referèndum o va dirigir la constitu-

La primera sessió del judici a l'alcalde Paco Gas recull 11 testimonis que el deslliuren de qualsevol responsabilitat clau en l'1-O a Roquetes, i ajorna al 15 de juny les declaracions dels guàrdies civils i de l'acusat.

Paco Gas va rebre el suport de companys de partit i d'independentisme abans d'entrar al jutjat. / NÚRIA CARO

ció de les meses o va ser-ne membre? No, no, no i no. Joan Montesó Ollé, Rafel Zaragoza, Joaquim Garcia Panisello, Cinta Goldero Moreso, Alberto Joaquín Garcia Porres, David Torres, Ramon Gas, Julio Valls Gas, tots van coincidir a deslliurar l'alcalde de qualsevol responsabilitat. Hauria anat vostè a votar si l'alcalde no hagués estat Paco Gas? Sí, és clar. No hi ha més preguntes. Així progressaven tots els interrogatoris de la defensa a veïns i veïnes de Roquetes, als quals el fiscal va renunciar a preguntar res al marge de si els dos Gas eren parents de Paco, que no ho són. Bé, sí que va fer una pregunta, sempre la mateixa, adreçada només als que van dir que havien votat a la Ravaleta, on no hi va haver intervenció policial. Estava tot a lloc? Es va poder votar?, va inquirir-los el fiscal, s'entén que per a intentar assenyalar que el referèndum es va consumir -contràriament al que va concloure Mariano Rajoy aquella mateixa nit- i es va fer en dependències municipals.

EL CORREU DE PACO Sí que van tenir més matisos les compareixences de dos regidors, la responsable d'Hisenda, Teresa Moreso, i l'edil Sis-co Ollé, responsable d'Educació, Cultura i Festes. La defensa va intentar demostrar que l'adreça de correu

electrònic operativa de Gas, també del Gas alcalde, és una adreça personal i no pas l'adreça institucional o corporativa d'alcaldia, que és on hauria arribat el requeriment per a demanar a les autoritats locals que impedissin la celebració del referèndum. El fiscal va mirar de demostrar el contrari, demanant qui gestionava l'adreça corporativa d'alcaldia -la secretària, segons li va dir Ollé- i si no era lògic pensar que els correus que hi arribaven es devien derivar a la persona interessada, en el cas que ens ocupa l'alcalde com a màxim responsable del consistori. També li va preguntar a Ollé una vintena de vegades, recorrent a diferents fórmules davant la resistència d'un altre dels regidors incombustibles de Roquetes, si l'Ajuntament, en haver donat suport a la llei del referèndum per mitjà del decret d'alcaldia, no havia posat a disposició de la Generalitat els locals habituals de votació? Ollé, prou hàbil a l'hora de tirar pilotes fora, va evitar respondre explícitament que sí.

Va semblar el joc del gat i la rata sobre un tapís en què tothom sap qui és qui. O és que la majoria d'ajuntaments no van fer això mateix i en canvi no s'ha imputat el seu alcalde o alcaldessa? La teoria de Gas, i així ho va reiterar als mitjans en sortir del

jutjat, és que li estan fent pagar el doble fracàs policial d'aquell dia: carregar de forma vergonyant a llocs com Roquetes per a ni tan sols impedir el referèndum. **"No van tenir prou amb el mal que van fer aquell dia, sinó que ara ens fan pagar el seu fracàs més absolut"**, proclama Gas.

L'estira-i-arronsa entre Ollé i el fiscal fins i tot podia semblar simpàtic si no fos pel to dramàtic que havia utilitzat feia un moment un dels testimonis, David Torres: **"Em vaig sentir molt impotent de veure com pegaven a la gent. Molt. Jo això no ho havia vist mai. M'havien pegat els grisos, però ja sabies a què anaves. M'he encadenat en actes de protesta i m'han desallotjat, però m'han tractat com una persona"**. El fiscal ni se'l mirava. La família de Gas present a la sala, la seua parella, la seua filla, la seua germana, assentien en silenci separades per cadires buides fruit de la pandèmia. Només elles i qui escriu esta crònica integraven el públic de la vista oral.

La defensa també va recórrer a la brutalitat de les forces de seguretat espanyoles i va acabar els onze interrogatoris amb la mateixa pregunta: la Guàrdia Civil, abans de carregar, va avisar-los que allò era il·legal i que havien de marxar? La resposta també sempre era la mateixa: no.

IMPUGNACIÓ El cas, però, és que no vam poder escoltar la versió dels guàrdies civils, cridats a declarar per la Fiscalia. El judici es va suspendre i es reprendrà el 15 de juny perquè estos cinc agents es disposaven a declarar per videoconferència fora de seu judicial, des de dependències de l'institut armat i, per tant, sense que l'administració judicial pogués certificar la identitat dels declarants. Si bé el fiscal va dir que això era "habitual", la jutgessa va acceptar la impugnació de la defensa. I com que la lletrada defensora també havia demanat que el seu client declarés al final de totes les proves testificals i li ho havien acceptat, l'interrogatori a Paco Gas també va quedar ajornat fins al 15 de juny.

El batlle hi va fugir davant de les càmeres: **"Les errades de la Guàrdia Civil perjudiquen la ciutadania i faig esta denúncia clara perquè totes les parts hem fet un esforç per acudir al jutjat i esta gent, que es dedica exclusivament a això, no s'han apropiat a un jutjat per a fer el que havien de fer"**, es va esplaiair Gas.

Sí que van declarar, un presencialment i l'altre per videoconferència des d'un jutjat de Barcelona, els dos Mossos d'Esquadra que també havia reclamat el Ministeri Fiscal i que sí que van identificar l'alcalde Gas com a "responsable" del que es van trobar quan van arribar al pavelló de Roquetes, en acusar-lo d'haver fet una crida a la ciutadania, megàfon en mà, perquè s'acumulessen a les portes del pavelló i evitar així que els Mossos entressen a requisar el material electoral. La defensa, a través d'unes fotografies en què el mateix megàfon el duu una altra persona que també dona instruccions a la gent, va intentar demostrar que Gas no va ser qui va portar aquell dia la veu cantant. Qui sap la transcendència que acabarà tenint el megàfon. Potser es convertirà en l'objecte estrella del judici, com el Fairy d'Enric Millo en el macrojudici contra els líders independentistes al Suprem. Seria per riure si no fos perquè hi ha gent a la presó des de fa més de tres anys i mig.

Paco Gas, més inquiet al principi, més acomodat al final, assegut, va assistir sense dir ni mu a les quatre primeres hores de judici. Falta la batalla definitiva. El seu cara a cara amb el fiscal. Un fiscal amb inqüestionable perfil de fiscal. ■